

Medlem fra Gudme (Emil Petersen) havde den Betænkelighed, at det maaske var tvivlsomt, om Retsplejereformen kunde føres igennem i begge Ting. Ganske vist, vi er jo ikke altid fuldstændig sikre paa, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller i store og betydningsfulde Sager ser ensartet paa Tingene. Man kan ikke altid regne med, at fordi en Ordfører for det ærede Medlems Parti vil et eller andet i en stor Sag, at hans Meningsfæller i begge Ting da følger ham. Ellers vilde den politiske Situation i Øjeblikket ligge adskillig klarere, end den desværre gør. Men hvis det ærede Medlems Meningsfæller i begge Ting ser paa Sagen, som den ærede Ordfører for dette Parti her gør, kan der ikke være nogen Tvivl om, at saa kan den gennemføres ogsaa i denne udvidede og forbedrede Skikkelse. Der er nemlig sket dette oppe i det høje Landsting, at der for ikke længe siden er sket et Flertalsskifte, som nu ydermere er blevet bekræftet ved Valgmandsvalget i 10de Landstingskreds. Der sidder altsaa i det andet Ting et Flertal af Partier, der i Virkeligheden er enige om denne Sag baade i dens almindelige store Grundtræk og navnlig i det væsentlige med Hensyn til Nævningerne, navnlig ogsaa om den Forbedring, det ærede Medlem stillede sig velvillig til, og som efter min Mening er en af de vigtigste, nemlig Forandringen med Hensyn til Nævningernes Udtagelse.

Dette Forslag er en Videreførelse af det Arbejde, jeg tror at turde sige af det store og dygtige Arbejde, som Folketinget gjorde i Aarene 1902 til 1908 for Gennemførelsen af en virkelig tidssvarende Retsplejeordning. Sammen med det Flertalsskifte, der, som sagt, for nylig har fundet Sted oppe i det andet høje Ting, er der tilmed til kongevalgt Landstingsmand udnævnt en Mand, der i tidligere Tid, bl. a. som den, der havde Sæde i den store Proceskommission, har gjort et betydeligt Arbejde for denne Sag, og som ogsaa i denne Sal har vist Interesse for Sagen, en Interesse, som, tror jeg, netop i høj Grad er øget ved den Form, Forslaget nu har faaet. Det er en Mand, som sikkert vil gøre et væsentligt Arbejde, og som har al fornøden Sagkundskab til at gøre et væsentligt Arbejde for Sagens Fremme ogsaa i det andet Ting. Det forekommer mig derfor, at Omstændighederne for Sagens hurtige Gennemførelse ligger gunstigt. Det Parti, jeg tilhører, har, det tror jeg alle vil erkende, saa længe denne Sag har staaet

paa Rigsdagens Dagsorden, altid næret den mest levende og inderlige Interesse, kan jeg sige, for at faa Sagen ført frem. Aar efter Aar har Retsvildfarelse efter Retsvildfarelse oplyst os om, i hvilken Grad det var nødvendigt at føre Danmark ind i Rækken af de paa Retsomraadet civiliserede Lande. Det er jo Sagen, at vi i Virkeligheden lever under Retstilstande fra Enevældens Tid, at vi omtrent er det eneste Land i hele den civiliserede Verden, hvor disse store Principper om Offentlighed og Mundtlighed, om Nævninger, om Anklageprincippet i Stedet for Inkvisitionsprincippet o. s. v. ikke er gennemførte. Det er en Stilling, som efter min Mening er en Skam for vort Land. Vi har i Aaringer arbejdet for en Forbedring af disse Tilstande, der er blevet belyste ved Retsvildfarelse efter Retsvildfarelse, og ved Retsvildfarelser, der netop aabenbart for en væsentlig Del bundet i det nuværende System, selv om Personerne, der udøver det, naturligvis derfor ikke er ansvarløse. Den Presse, det ærede Medlem fra Gudme (Emil Petersen) talte om, den, der kun tilstræber Sandheden, hele Sandheden og intet uden Sandheden — og jeg sigter herved særlig til den Presse, som paa dette Omraade gennem Aarene har tilstræbt Sandheden, som har taget Retsvildfarelse efter Retsvildfarelse op og med store Anstrengelser og med en vis Offervillighed, idet det ikke altid er saa billigt hverken personligt eller økonomisk, har søgt at kaste Lys over disse Retsvildfarelser —, denne Presse har netop efter min Mening i høj Grad bidraget til, at Sagen er drevet frem fra Skridt til Skridt. Vi deltog med levende Interesse i Arbejdet for Retsplejelovforslagets Gennemførelse her i dette Ting i Aarene fra 1902 til 1908.

Det var et særlig dygtigt Arbejde, der blev gjort af det Folketingsudvalg, der den Gang arbejdede, og med Tilslutning fra hele det ærede Medlems (Emil Petersen) Parti. Vi maa ikke overse, at hvad her foreslaas af Forbedringer, f. Eks. med Hensyn til Anklageprincippets Gennemførelse, Nævningernes Udtagelse og Retsplejens Adskillelse fra Forvaltningen, er Ting, som hele Folketinget Gang paa Gang har vedtaget og det med fuld Tilslutning fra det ærede Medlems Parti og under Medvirken af Medlemmer af det ærede Medlems Parti, som arbejdede med stort Offer af Tid og Kraft netop paa at faa denne Sag gennemført. Det ærede Medlem gravede enkelte Udtalelser fra 1909